

Teunissen hem achterna; na een poos deed Teunissen het alleen terwijl van der Leek bleef wachten. Teunissen zag Brandsteeder een woning binnengaan (de woning van zijn schoonouders) – tien minuten later was hij bij van der Leek terug. ‘De vogel is geknipt’, zei hij, ‘de auto is onderweg.’¹

Joop Brandsteeder werd gearresteerd. Hij had een nagemaakt persoonsbewijs op zak, maar hij stond extra zwak doordat het verzoek met betrekking tot de helmen dat hij aan zijn broer Anton gedaan had, ook al noodlottige gevolgen had gehad. De ‘stille’ NSB’er de Roo had al op maandagochtend een ‘foute’ politieagent meegedeeld dat iemand hem enige tijd tevoren om helmen gevraagd had ‘voor een goed doel’, maar de agent had met die vage mededeling nog niets gedaan toen de Roo op dinsdag 30 maart, na bij Anton Brandsteeder uitgevist te hebben wat dat goede doel eigenlijk geweest was, opnieuw bij hem gekomen was, zulks met een krant bij zich waar het bericht over de beloning van f 10 000 in stond. De Roo had de agent verteld met wie hij gesproken had: met Anton Brandsteeder, en hij had er aan kunnen toevoegen dat met het ‘goede doel’ de aanslag op het bevolkingsregister bedoeld geweest was. De Amsterdamse politie had Anton gearresteerd en deze was al aan de *Sicherheitspolizei* overgedragen toen zijn broer Joop gepakt werd.

Joop Brandsteeder zakte volledig ineen. Vermoedelijk werd hem gezegd dat hij zijn eigen leven en dat van zijn broer nog kon redden² als hij de *Sicherheitspolizei* bij haar opsporingen hielp, wellicht kwam in zijn noodsituatie óók alle wrok tegen Arondeus naar boven – in elk geval gaf hij nog op de dag van zijn arrestatie het onderduikadres van Arondeus prijs; hij vertelde voorts wie de uniformen gemaakt had en bij wie hijzelf de explosiemiddelen opgehaald en gebracht had. Arondeus en de kleermaker Sjoerd Bakker werden diezelfde dag, 1 april, ’s avonds gearresteerd, Johanna Scholten in Naarden één dag later, Sandberg kon men niet vinden.³

Arondeus weigerde enige naam te noemen maar men had op zijn onderduikadres een notitieboekje gevonden met aanduidingen bij welke ontcijfering Brandsteeder behulpzaam was: Brouwers naam en adres werden zodoende bekend. Deze had in Amsterdam een of twee dagen na de aanslag een bezoek gebracht aan een ondergedoken Joodse vriend, de publicist Sal Tas. Hem had Brouwer precies verteld hoe de aanslag uitgevoerd was.

¹ A.v., p. 4 ² Anton Brandsteeder werd na zes dagen vrijgelaten. ³ De nacht van 1 op 2 april bracht Sandberg toevallig door in het verblijf bij de bergplaats van Amsterdamse kunstschaten in de duinen bij Zandvoort. Na afloop van de huiszoeking (waarbij de *Sicherheitspolizei* de loden verpakking van de explosieven en een groot aantal valse pb's over het hoofd zag) werd hij onmiddellijk door zijn vrouw telefonisch gewaarschuwd; hij dook toen onder.